

Legrand, Bibl. Hell. XVII, 3, σ. 11-19

Θεοδόσιος

(Οὐρανοβολία) 17οι.

Όποιος ο Θεοδόσιος προστάτης της Αθήνας (περ. 652) λέγεται,
 καὶ θεοί οἱ επόνοι ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, Ἑλληνοθάξιμος, ταῖς
 τῆς πρᾶτος συναρμούστων μετα' λαΐς προσκόπος διαγένετος, ναὶ
 μετα' λίνης ἐναρμονίας Ἑλληνινός λινού εορταζούσιον
 (sic), ἡς τοῦ εὐσεβοτάτου, ἐν λαμπροτάτου τε, καὶ μεγαλο-
 προσκοτάτου αἰδίνους ναὶ μητρίον ταχόντος οὐρανοβολίας,
 υπὲπιον υπὲπιον ἡλιακῶν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ μηταραρ-
 πα βοεβόδα, προσκόποντι τε ναὶ ἀναλλώμασσ (sic), πρό-
 την λινὴν ὄρδοντος μονίνων ὠφέλειαν, Εὐδίνοντος Τοῦ οἴστα

της ὁρθοδόξιας Τοῦ πανιερωτάλου μέροπολίτου καὶ οὐ
θεοδασιού (sic). Ἐν τῷ στριού (sic). αὐτῇ. Ἐντω-
ντος δὲ τῇ αγρωτῇ πρεσβοτέλει τῆς οὐριοθαξίας (sic). >>

Eis τὴν ση. 371 τοὺς βιβλίους μετὰ Legend ανανοῦσαι δια-
τὸν βιβλίου ἐπιπλίκη παρὰ τοὺς Ανθίους Βιβλίους.